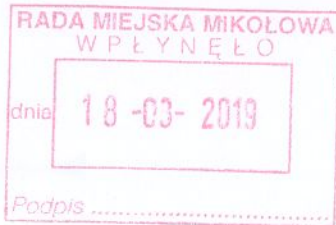

8913.3.2019.P

Mikołów, 14.03.2019

Rada Miejska Mikołowa

Szanowni Państwo,

W nawiązaniu do projektu uchwały nr 31/2019 w sprawie zasad udzielania i rozmiaru obniżek nauczycielom, którym powierzono stanowisko kierownicze w przedszkolach i szkołach prowadzonych przez Gminę Mikołów oraz określenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć dla pedagogów, psychologów, logopedów, terapeutów pedagogicznych i doradców zawodowych, pragniemy wyrazić swoją opinię w sprawie zwiększenia naszego podstawowego czasu pracy do 22 godzin tygodniowo i zależy nam, by głos ten wybrzmiał zanim Rada Miejska Mikołowa podejmie ostateczną decyzję.

Przede wszystkim trudno jest nam przyjąć za logiczne i wystarczające uzasadnienie, w którym czytamy, iż istnieje konieczność zmiany dotychczasowej uchwały w związku z wejściem w życie od dnia 1 września 2018 roku nowych zapisów w ustawie Karta Nauczyciela i dostosowania jej do obowiązujących przepisów prawnych. Nowe zapisy zawarte w karcie nauczyciela brzmią: „*Organ prowadzący szkołę lub placówkę określa: tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć: pedagogów, psychologów, logopedów, terapeutów pedagogicznych, doradców zawodowych, z wyjątkiem nauczycieli zatrudnionych w poradniach psychologiczno-pedagogicznych, z tym że wymiar ten nie może przekraczać 22 godzin.*” (KN art. 42 ust.7 pkt 3 lit. b) Nie oznacza to więc obowiązku zmiany dotychczasowej uchwały, która określała nasz podstawowy tygodniowy wymiar czasu pracy na 20 godzin, a omawiana kwestia nadal pozostaje w gestii Rady Miasta.

W związku z powyższym prosimy o wyjaśnienie decyzji zwiększenia wymiaru podstawowego czasu pracy (do 22 godzin zegarowych tygodniowo) nauczycieli-specjalistów (pedagogów, logopedów, psychologów, terapeutów pedagogicznych), pracujących w mikołowskich placówkach oświatowych bez zwiększenia naszego wynagrodzenia.

Faktem bezspornym jest, że nauczyciele specjaliści są jedną z najlepiej wykształconych grup wśród pracowników pedagogicznych. Posiadają wielokierunkowe wykształcenie, dające duże spektrum kwalifikacji, gwarantujące wysoką jakość świadczonej pracy z dziećmi o różnych, specyficznych potrzebach, nie tylko edukacyjnych. Dlatego więc

mają być traktowani jako pracownicy gorszej kategorii – jest to sprzeczne z logiką i sprawiedliwością społeczną. Za ten sam rodzaj i charakter pracy co np. specjalista poradni psychologiczno-pedagogicznej otrzymywalibyśmy realnie niższe wynagrodzenie, nie mając nawet prawa do dodatków za warunki trudne. Zwracamy również uwagę, że zwiększenie naszego pensum do 22 godzin wpłynie na sposób obliczania stawki godzinowej za naszą pracę. W naszym przekonaniu może to owocować trudnościami w znalezieniu specjalistów, szczególnie w placówkach, które zatrudniają ich na niewielką ilość godzin (np. w przedszkolach). Poza tym osoby, które realizują tylko kilka godzin w placówce otrzymają niższe wynagrodzenie za tą samą pracę.

Podjęliśmy kolejne studia i inne formy doskonalenia zawodowego z własnej inicjatywy, angażując prywatny czas i środki. Dalsze podnoszenie kwalifikacji zawodowych odbywa się nadal w głównej mierze dzięki własnym nakładom finansowym. By wykonywać nasz zawód w sposób profesjonalny, konieczne jest indywidualne podejście do każdego ucznia. Wymaga to przygotowywania przez nas indywidualnych programów i codziennego opracowywania zajęć dla każdego ucznia, stałego dostosowywania form i metod pracy. Wykorzystywane przez nas opracowania i pomoce dydaktyczne są naszego autorstwa. Ze względu na specyficzne potrzeby każdego ucznia, w naszej pracy nie możemy bazować na gotowych programach i ćwiczeniach. Nie istnieją żadne podręczniki ani darmowe przewodniki, z których moglibyśmy korzystać. W celu podnoszenia efektów i uatrakcyjnienia zajęć oraz procesu terapeutycznego systematycznie wzbogacamy własne warsztaty pracy w nowe pozycje literatury przedmiotu, pomoce i gry dydaktyczne, inwestując własne środki, ponieważ baza szkoły nie zawsze w pełni zaspokaja potrzeby dzieci. Podobnie ma się rzecz z narzędziami do diagnozy uczniów (która jest zadaniem skierowanym do specjalistów szkolnych w najnowszym Rozporządzeniu o pomocy psychologiczno-pedagogicznej) – wzbogacamy się o nie samodzielnie i na własny koszt. Po raz kolejny odwołujemy się więc w tym miejscu do kwestii elementarnej sprawiedliwości społecznej.

Propozycję zwiększenia wymiaru obowiązkowego pensum odbieramy jako niezrozumienie specyfiki naszej pracy oraz umniejszenie jej wartości. Taka decyzja wiązać się będzie z realnym obniżeniem naszych dochodów, a co za tym idzie, pogorszeniem standardu życia dla nas i naszych rodzin. Jakie merytoryczne przesłanki przemawiają za tym, że warunki naszej pracy uległy takiej poprawie, że można wymagać od nas większej ilości obowiązkowych godzin pracy?

Zwiększenie wymiaru podstawowego czasu pracy do 22 godzin uszczupli o około 8 godzin miesięcznie czas, który jest tak niezbędny do profesjonalnego przygotowania się do

pracy z uczniami. W naszym przekonaniu bardziej sprawiedliwe byłoby zaspokojenie potrzeby specjalistycznej pomocy dla coraz liczniejszej grupy uczniów poprzez zabezpieczanie przez miasto na ten cel odpowiednich środków finansowych. Często uczniowie, którzy potrzebują naszego wsparcia posiadają niepełnosprawności, z tytułu których gmina otrzymuje dodatkowe pieniądze, a zajęcia rewalidacyjne realizujemy przecież w ramach swojego etatu.

Pragniemy zwrócić uwagę na fakt, że pracujemy z uczniami o specyficznych potrzebach, często wymagającymi wyjątkowej opieki i dużego zaangażowania emocjonalnego. Wspomnieć też należy, że nasze oddziaływania niejednokrotnie odnoszą się również do rodzin naszych uczniów, obejmują pomocą szeroki kontekst ich funkcjonowania. Nasza praca jest bardzo obciążająca psychicznie, można powiedzieć że niejednokrotnie spełnia nawet standardy pracy w trudnych warunkach i w związku z tym potrzeba zabezpieczenia odpowiedniej ilości czasu na odreagowanie napięć, zadbanie o własny komfort psychiczny.

Prosimy o przedstawienie pozafinansowych argumentów przemawiających za zwiększaniem wymiaru naszego podstawowego czasu pracy. Oczekujemy merytorycznej dyskusji na ten temat i przyjęcia naszego punktu widzenia w tej sprawie.

Z poważaniem

logopedzi, psychologzy i pedagodzy mikołowskich szkół: